

1511

Seré (Futur 1)

(ALDC, IX, 2124. Seré [Futur 1])

El futur d'aquest verb es forma amb l'infinitiu *ser* (cf. mapa 1504) més el present d'indicatiu dels der. de HABERE (*he* < *HAJO < *HABIO < HABEO). En el nostre comentari prescindim del timbre vocàlic tònic de la desinència, que es pot veure en els mapes 1357 i 1360, per centrar-nos en el canvi de la vocal pretònica, *seré*, fidel al vocalisme originari (pron. *s[ə]ré* o *s[e]ré*, segons els dialectes), d'extensió majoritària, però que presenta en gran part del cat. nord-occ. el canvi en [i], *s[i]ré*, resultat d'una atracció de la desinència dels

verbs en -ir (*patiré*) afavorida per l'articulació palatalitzant de la [s]- que es manifesta en grau més perceptible en les var. [s]iré 129 i [ʃ]iré 95. Participa d'aquest canvi l'alg. *sigaré* 85, format per atracció del present de subjuntiu (*sigui*, *siguis*, etc.).

L'única forma normativa és *seré* des del *DOrt*, 1917; la *PEOLC Morfologia* (pàg. 33) considera no recomanables les formes *siré*, *sirás*, etc.

